

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-45-05

Druk nr 3855

Warszawa, 29 marca 2005 r.

Pan
Włodzimierz Cimoszewicz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o ochronie niektórych
praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez
produkt niebezpieczny.**

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Prezes Rady Ministrów.

Z szacunkiem

(-) Marek Belka

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 22, poz. 271, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 16b:

a) w ust. 1:

– pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) prawie wypowiedzenia umowy, o którym mowa w art. 8 ust. 3, oraz skutkach tego wypowiedzenia, w tym o karach umownych,”,

– dodaje się pkt 19 w brzmieniu:

„19) sądzie właściwym dla rozstrzygnięcia sporów związanych z wykonywaniem umowy.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W wypadku przekazywania konsumentowi informacji w formie głosowych komunikatów telefonicznych nie stosuje się przepisów ust. 1 pkt 6-8 oraz pkt 10-19. Przedsiębiorca jest obowiązany zamieścić w komunikacie informację o prawie konsumenta do żądania przedstawienia pozostałych informacji, o których mowa w ust. 1, oraz o sposobie uzyskania tych informacji.”,

c) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Obowiązek określony w ust. 1 nie dotyczy poszczególnych czynności (umów szczegółowych) wynikających z umowy (umowy ramowej).

7. W wypadku wykonywania poszczególnych czynności o tym samym charakterze pomiędzy tymi samymi stronami, jeżeli czynności te nie wynikają z wcześniej zawartej umowy (umowy ramowej), obowiązek określony w ust. 1 dotyczy tylko pierwszej z tych czynności. Jeżeli w ciągu roku od dnia wykonania pierwszej czynności nie wykonano żadnej czynności o tym samym charakterze pomiędzy tymi samymi stronami, to do pierwszej czynności wykonanej po tym czasie stosuje się ust. 1.”;

2) w art. 16c:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W wypadku umów, o których mowa w art. 16a ust. 1 pkt 3, termin, w którym konsument może odstąpić od umowy, wynosi trzydzieści dni od dnia poinformowania go o zawarciu umowy lub od dnia potwierdzenia informacji, o którym mowa w art. 16b ust. 3, jeżeli jest to termin późniejszy.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W wypadku odstąpienia od umowy, umowa jest uważana za niezawartą, a konsument jest zwolniony z wszelkich zobowiązań. To, co strony świadczyły, ulega zwrotowi w stanie niezmienionym, chyba że zmiana była konieczna w granicach zwykłego zarządu, w terminie trzydziestu dni:

1) od dnia odstąpienia od umowy – w przypadku świadczeń konsumenta albo

2) od dnia otrzymania oświadczenia o odstąpieniu od umowy – w przypadku świadczeń przedsiębiorcy.”,

c) dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Jeżeli do umowy jest dołączona kolejna umowa zawarta na odległość dotycząca usług świadczonych przez przedsiębiorcę lub podmiot inny niż przedsiębiorca na podstawie porozumienia pomiędzy tym podmiotem a przedsiębiorcą, odstąpienie od umowy zawartej na odległość dotyczącej usług finansowych jest skuteczne także wobec tej kolejnej umowy.”.

Art. 2. Do umów zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji dokonuje wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/65/WE z dnia 23 września 2002 r. dotycząca sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość oraz zmieniającej dyrektywę Rady 90/619/EWG oraz dyrektywy 97/7/WE i 98/27/WE (Dz. Urz. WE L 271 z 09.10.2002, str. 16). Dane dotyczące ogłoszenia dyrektywy dotyczą jej ogłoszenia w Polskim wydaniu specjalnym Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 144, poz. 1204, z 2003 r. Nr 84, poz. 774 i Nr 188, poz. 1837 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 116, poz. 1204.

UZASADNIENIE

Zmiana ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny wynika z konieczności dostosowania polskiego ustawodawstwa do przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/65/WE z dnia 23 września 2002 r. dotycząca sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość oraz zmieniającej dyrektywę Rady 90/619/EWG oraz dyrektywy 97/7/WE i 98/27/WE. Poprzednia nowelizacja ustawy nie wdrożyła w pełni postanowień ww. dyrektywy, stąd istnieje potrzeba uzupełnienia w tym zakresie.

Zmiana art. 16b ust. 1 ustawy polega na wprowadzeniu dodatkowych obowiązków informacyjnych dla przedsiębiorców. Mianowicie, konsument przed zawarciem umowy powinien być poinformowany o sądzie właściwym dla rozstrzygnięcia sporów wynikających z umowy. Obowiązek ten został określony w dodawanym pkt 19. Konieczność zmiany w tym zakresie wynika z art. 3 ust. 1 pkt 3 lit. f dyrektywy. Ponadto konsument powinien zostać poinformowany o konsekwencjach wypowiedzenia umowy. Zapewnia to nowelizacja art. 16b ust. 1 pkt 15. Uzupełnienie tego przepisu wynika z art. 3 ust. 1 pkt 3 lit. c dyrektywy. W związku z dodaniem w ust. 1 art. 16b kolejnego punktu – 19 konieczne stało się dokonanie redakcyjnej zmiany w ust. 2 tego przepisu przez odwołanie do pkt 10-19, a nie pkt 10-18.

Przez dodanie w art. 16b ust. 6 wyraźnie wskazuje się, że obowiązek wynikający z ust. 1 dotyczy jedynie „umów ramowych” zawieranych z konsumentem. Stanowi o tym art. 1 ust. 2 dyrektywy. Obowiązki wskazane w art. 16b ust. 1 ustawy dotyczą zatem tej umowy, a nie poszczególnych czynności wskazanych i wykonywanych w ramach zawartej wcześniej umowy. Jako „umowę ramową” należy traktować, np. umowę rachunku bankowego, umowę karty płatniczej, umowę o nabycie jednostek uczestnictwa w funduszu inwestycyjnym. W ramach tych umów mogą być wykonywane poszczególne czynności, np. przelewy, płatności kartą, nabywanie i zbywanie kolejnych jednostek uczestnictwa w funduszu inwestycyjnym. Istnieje możliwość wykonywania szeregu usług bez konieczności wcześniejszego zawarcia dodatkowej „umowy ramowej”. W tym wypadku brak jest uzasadnienia dla nałożenia na przedsiębiorców obowiązków informacyjnych wskazanych w art. 16b ust. 1 przed

wykonaniem każdej usługi. W związku z tym w art. 16b wprowadza się ust. 7 wskazujący wyraźnie, że obowiązek wynikający z ust. 1 powinien być realizowany tylko w przypadku pierwszej czynności.

Nowelizacja art. 16c ust. 2 polega na dostosowaniu zasad obliczania terminu, w którym konsument może odstąpić od umowy, do art. 6 ust. 1 dyrektywy. Wprowadzenie w art. 16c ust. 8 stanowi realizację postanowienia art. 6 ust. 7 dyrektywy. Przepis ten wskazuje, że odstąpienie od umowy dotyczącej usługi finansowej powoduje automatycznie odstąpienie także od ewentualnych innych, dodatkowych umów zawartych na odległość, gdy są świadczone zarówno przez przedsiębiorcę, jak i podmiot trzeci, jeżeli łączy go z przedsiębiorcą porozumienie.

Ponadto w art. 16c w ust. 4 uchyla się zdanie ostatnie. Regulacja ta wykracza poza ramy dyrektywy, a także wskazuje na niezasadne konsekwencje finansowe dla przedsiębiorców w sytuacji odstąpienia od umowy przez konsumenta. Ponieważ odstąpienie od umowy jest decyzją konsumenta i może być wykonane z jakiegokolwiek przyczyny, nie ma uzasadnienia dla tego, by przedsiębiorca ponosił negatywne skutki realizacji prawa do odstąpienia od umowy.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje ustawa

Projektowana nowelizacja ustawy będzie miała wpływ na działalność instytucji świadczących usługi finansowe na odległość oraz na sytuację konsumentów korzystających z takich usług.

Wprowadzane zmiany nie będą jednak miały zasadniczego wpływu na zakres praw i obowiązków ww. podmiotów. Przedsiębiorcy zostaną zobowiązani do podawania przed zawarciem umowy dodatkowych jeszcze informacji, tj. informacji o właściwości sądu oraz o skutkach ewentualnego wypowiedzenia przez konsumenta umowy. Prawo do odstąpienia od umowy zostało rozszerzone na ewentualne umowy dodatkowe zawarte na odległość dotyczące usług świadczonych przez przedsiębiorcę lub podmiot inny niż przedsiębiorca na podstawie porozumienia między tym podmiotem a przedsiębiorcą. Odstąpienie od takiej kolejnej umowy następuje jednak tylko w sytuacji, gdy

konsument korzysta z prawa do odstąpienia od umowy głównej, tj. umowy zawartej na odległość dotyczącej usług finansowych.

Konsultacje

W ramach konsultacji społecznych projekt ustawy został przesłany do konsultacji z zainteresowanymi organizacjami, a w szczególności z Federacją Konsumentów, Stowarzyszeniem Konsumentów Polskich oraz Związkiem Banków Polskich. Projekt został także przesłany do Komisji Nadzoru Ubezpieczeń i Funduszy Emerytalnych. Ponadto projekt został umieszczony na stronach internetowych UOKiK. Organizacje konsumenckie oraz KNUiFE nie zgłosiły uwag do projektu. Uwagi ZBP dotyczące zakresu nowelizacji zostały uwzględnione.

Wpływ regulacji na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego

Projekt nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

Wpływ regulacji na rynek pracy

Projekt ustawy nie wpłynie na rynek pracy.

Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Uchwalenie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Uchwalenie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

Przepisy wdrażające dyrektywę zostały wprowadzone zgodnie z obowiązkiem wskazanym w art. 21 ust. 1 dyrektywy. Obecna nowelizacja ma jedynie na celu usunięcie drobnych braków w dokonanej implementacji. Nie istnieje żaden konkretny termin, do którego Polska byłaby zobowiązana wprowadzić projektowane zmiany. W związku z tym właściwy jest termin wskazany w art. 3 projektu. Zapewni on z jednej strony szybkie wprowadzenie zmian, a z drugiej strony, pozwoli przedsiębiorcom na dokonanie niezbędnych przygotowań w celu zrealizowania nakładanych obowiązków.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Wprowadzenie projektowanych zmian powoduje konieczność powiadomienia Komisji.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Jarosław Pietras**

Sekt.Min.JP/908 /DP/2005/gg

Warszawa, dnia 21 marca 2005 r.

**Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

Smieszek

W związku z przedłożonym projektem ustawy (RM-10-45-05), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

I. Projektowane przepisy nowelizują dotychczas obowiązujące postanowienia ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny. Proponowane rozstrzygnięcia odnoszą się do przepisów art. 16b oraz 16c dotychczas obowiązującej ustawy, zawartych w rozdziale 2b – szczególne przepisy o umowach zawieranych na odległość dotyczących usług finansowych.

DEPARTAMENT
RADY MINISTRÓW
Wpł. 22.03.2005

II. Zmiana obecnie obowiązujących przepisów podyktowana jest koniecznością dostosowania krajowych rozstrzygnięć legislacyjnych do przepisów obowiązujących w prawie wspólnotowym. Do przedmiotowego zakresu regulacji odnosi się Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/65/WE z dnia 23 września 2002 r. dotycząca sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość oraz zmieniająca dyrektywę

Rady 90/619/EWG oraz dyrektywy 97/7/WE i 98/27/WE, która nakłada na wszystkie państwa członkowskie obowiązek pełnej implementacji jej postanowień do dnia 9 października 2004 r.

- III. W związku z uzgodnieniami zawartymi w trakcie konferencji międzyresortowej w dniu 3 marca 2005 r. oraz konferencji prawniczej w dniu 11 marca 2005 r. rozstrzygnięcia legislacyjne zaproponowane w projektowanej ustawie zostały w pełni dostosowane do przepisów zawartych w Dyrektywie 2002/65/WE. W związku z powyższym przedmiotowy projekt ustawy nie budzi zastrzeżeń w kontekście zgodności z prawem wspólnotowym.
- IV. W konkluzji stwierdzam, iż projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Cezary Banasiński

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 6 kwietnia 2005 r.

Cena 0,57 zł + 22% VAT

